

Iskolánk ez évben először vett részt a Határtalanul pályázat HAT-1801 sz. projekt pályázatán, ahol a „Királyok és fejedelmek útján Erdélyben” című pályázati projektünkkel 2.637.530 Ft vissza nem térítendő támogatást sikerült elnyernünk. Az utazásra október 4-e és 7-e között került sor, melyen 44 gyerek és 4 felnőtt vett részt. Nagyon sok élménnyel gazdagodtunk. Az utazásról szóló beszámólót a gyerekek írták.

Pályázatiíró: Csoba Attiláné igazgatóhelyettes, 7. osztályos osztályfőnök

Kirándulni voltunk Erdélyben

Amikor a sok gyerek reggel fél hatkor álomittas tekintettel felmászott a „Csavargóra”, könnyes búcsút véve szüleitől, s bekucozott a párja mellé az ülésre, még sötét volt. Mindenki izgatottan várta azt, hogy elinduljon a busz és elkezdődjön a program. Az utazás hosszú volt, de gyönyörű tájak előtt haladtunk el.

A határnál felszállt Király Csaba József (Csaba bácsi, az idegenvezetőnk). Elmondott minden fontos tudnivalót a kirándulás-sal kapcsolatban.

Első megállónk a Szent László alapította Nagyváradon volt. Mindenki szájtátva csodálta a régi épületeket, a festői szögleiteit, ahol idegenvezetőnk felelevenítette a történelem egy érdekes kis morzsáját. Sokat tudtunk meg Erdély múltjáról, de a jelenébe is bepillantást nyertünk, illetve egy helyi iskola életébe is bele tudtunk csöppenni (név szerint a Szacsvy Imre Általános Iskola) hacsak pár óra keretében is.

Már a buszból is álmélkodva figyeltük Erdély csodálatos, dombos-dombos tájait, de a Királyhágót megpillantva varázslatos táj bukkant a szemünk elé. A naplementében birkanyáját terelge-

tett le a hegyről egy pásztor, és szinte tarkónkon éreztük a dombtetőn állva a múlt lehetőségét. Az első szállásunk Magyarlónán volt, ahol csoportokra bontva kerültünk kisebb-nagyobb szobákba. Gyorsan megvacsoráztunk a családi jellegű kis ebédlőben, megfürödtünk és már húztuk is a lóbőrt.

Reggel nyolckor, miután kidörzsöltük szemünkből az álmat, sietve indultunk tovább. Napunk sűrű programjaink közt szerepelt „Kincses Kolozsvár” megcsodálása, ahol mindenki buzgón fotózta a Mátyás-szobrot, érdeklődve tekintettük meg Bocskai István szülőházát, és szemléltük a város építészeti remekeit. Megnéztük a néhai fejedelemség egyik fővárosának egyetemét és egyéb fontos intézményeit is. A Tordai-hasadékban egy érdekes túrát tettünk, ami nagyon fárasztó volt, de a látvány kárpótolt mindenkit. A hasadék keletkezésének legendáját is megismertük. Ezt követően lementünk a Tordai Sóbányába, ahol rengeteg lépcsőt kellett megtennünk ahhoz, hogy lejussunk. Mondjuk azért a látványért, ami ott fogadott minket, azt gondoltuk egyöntetűen: megérte! Torockón megcsodáltuk a Néprajzi Múzeumot, ami felettébb érde-

Szacsvy Imre Általános Iskola Nagyvárad

Túra a Tordai-hasadékban

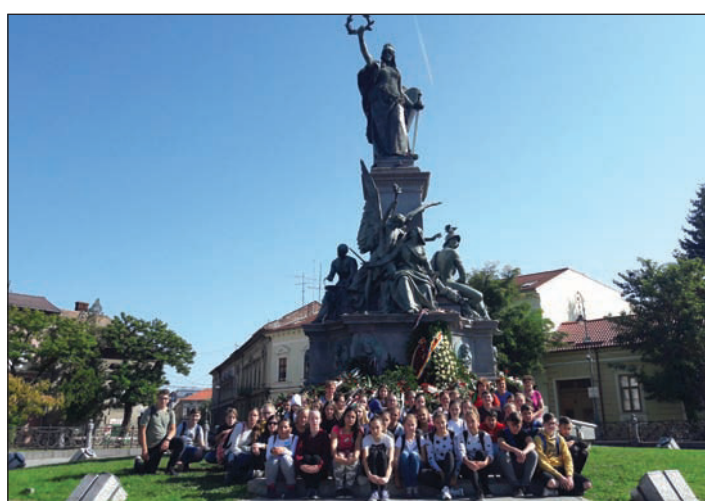
Torockó

Gyulafehérvár – őrségváltás

Vajdahunyad várában

Koszoruzás az Aradi vértanúknál

Az adományok átadása után Bőjte Csaba atyával

kes volt. A békés hangulatú Székelykő és Ordaskő között elterülő Tordán zártuk a napot. A szállásunk egy nonprofit szervezet által üzemeltetett Svájc-ból áttelepített, egykoron katonai nyaralóként szolgált faház volt Nagyenyeden.

A kedves helyi vendéglátónk másnap reggel elmesélte nekünk Nagyenyed, Erdély egykori egyik leggazdagabb városkájának történetét. Bemutatták nekünk az ott lévő Bethlen Gábor Kollégiumot. Vajdahunyad várát is meglátogattuk. A vár stílusa tökéletesen megőrizte a régi kort, szinte olyan volt, mint egy idő-

utazás. Végigkalauzoltak bennünket a legendás kastélyon, melynek nagy magyar királyok, Luxemburgi Zsigmond, Hunyadi János, Mátyás király és sok már híres és hírhedt történelmi személy taposta folyosóit.

Ezek után Dévára mentünk, ahol a nehéz sorsú gyerekeknek vitt adományokat adtuk át. Az alapítványnak akkor volt a 25. „születésnapja”. Egy nagyon jólelkű kislány mesélte el a mindennapi életüket.

Utolsó szállásunk Algyógyon, a Keresztény Ifjúsági Táborban volt. Csaba bácsi kvíze alapján derült ki, hogy mennyit jegyeztünk meg a történeteiből. Jót szórakoztunk, mikor verset kellett írunk megadott a kirándulással kapcsolatos szavak felhasználásával. Mindenki remekül teljesítette a feladatot.

A következő napon Aradra látogattunk el, ahol a Szabadság szobornál megemlékeztünk és koszorút helyeztünk el az 1849. október 6-án a hazáért elhunyt vértanúkról. Körbenéztünk a városban, miközben érdeklődve hallgattuk az érdekességeket a városról. Búcsút vettünk idegenvezetőnkől, aki az első pillanatban a szívünkbe lopta magát.

Nehéz lenne olyan diákot találni, aki nem élvezte ezt az utazást. Életre szóló élményt szereztünk, amit egyikünk sem fog elfelejteni. Csak ajánlani tudom mindenkinek, hogy látogasson el Erdélybe, mert ez egy csodálatos hely, gyönyörű tájakkal, amit egyszer mindenkinek látni kell!

**Barkó Zsuzsanna, Farkas Beatrix és Tabi Valéria
7. osztályos tanulók**